

Met zijn zes kinderen vluchtte hij naar Nederland. Zestig jaar oud en totaal analfabeet. In het dorpje in het Afrikaanse land waar hij woonde, heeft hij zijn hele leven hard gewerkt. Alles dat hij leerde, leerde hij door te kijken naar zijn vader of zijn ooms. Er kwam geen theorieboek of examen aan te pas. Voor zijn kinderen hoopt hij op een toekomst vol kansen om zich te ontwikkelen.

Zelf is hij inburgeringsplichtig en dat betekent minstens vier keer per week naar school in een alfabetiseringsklas. Hij hield, naar eigen zeggen, in Nederland voor het eerst in zijn leven een pen in zijn hand. Alles, maar dan ook alles, was nieuw voor hem. Letters, lezen, schrijven, papieren ordenen in een multomap en het gebruiken van een laptop met muis. Gelukkig zijn er geweldige lesmethodes en laptops met een touchscreen om alles wat eenvoudiger te maken.

Wat ook geweldig meehelpt, is zijn inzet. Hij zag alles van begin af aan niet als een plicht, maar als een kans. En die heeft hij met beide handen gegrepen! Hij is er elke les en hij herhaalt en oefent eindeloos en zonder ook maar één keer te klagen. In het begin gokte hij er op los als er een letter voor zijn neus lag, maar het kwartje begon te vallen en hij boekte succesjes. Hij stopt na de les niet met leren, maar oefent ook thuis urenlang op de laptop. "Docent, ik niet slaap, ik laptop nog een keer en nog een keer". Elke les toont hij vol trots het resultaat van die opdrachten. Want tróts is hij en héél gelukkig! Hij geniet er van dat hij nu ook kan lezen en schrijven. We zien het zelfs aan zijn lichaamshouding, hij loopt meer rechtop en met een open blik de gangen door.

Er gaan nog heel veel nieuwe dingen op zijn pad komen in zijn nieuwe leven in Nederland. Volledig zelfredzaam gaat hij niet worden, we moeten wel realistisch blijven. Het leren lezen van brieven van overheidsinstanties is een onhaalbaar doel. We lezen boekjes met eenlettergrepige woorden. Maar waar nu al de winst in zit: hij heeft ontdekt dat ook hij kan leren. Hij kan veel meer dan hij wist. En nieuwe dingen leren vindt hij leuk! Dat geeft zelfvertrouwen en een lerende houding. Je kunt iets altijd proberen. Bovendien leert hij om hulp te vragen en aan te geven wat hij van iets vindt. Wat waardevol!

Zijn leervermogen heeft hem zelf en iedereen om hem heen positief verrast. Het zat er altijd wel in, maar hij heeft door de omstandigheden nu pas de kans gekregen.